

Štev. 6.

V Ljubljani, 1. rožnika 1914.

Leto XV.

FR. ROJEC:

Visoki gost.

Mladinska dvodejanka.

O s e b e : Sosed, dve sosedi, kovač Matijec, Jurček, Katrica.

I. dejanje.

Na vasi.

Prva soseda.

Preljubi sosed, kam pa, kam
odhajaš v praznični obleki?
Tuj deček prej je prišel k vam;
kaj sel je ta povedal neki,
da že za njim hitiš zdaj ti?
Gotovo važne so stvari!

Sosed.

Seveda, skrbna mi soseda!
Vsa naša hiša se zaveda,
da danes prisijal je nam
spet dan velikega pomena:
drag znanec vrne se v naš hram!
Gostijo mu pripravi žena,
jaz pa hitim naproti mu,
da dolžno čast na poti mu
kot hišni gospodar izkažem!

Prva soseda.

Že vem in prav nič se ne zlažem,
če pravim, da vse dobro vem
in še sosedam to povem!

Sosed.

Le brž zdaj po navadi svoji
razbobnaj v vas novico to!
A skoraj domišljiji tvoji
z i-a se bo smejal nekdo!

Prva soseda.

Nič se ne jezi, sosed mili,
četudi drugi zdaj storili
uljudnost bomo in dolžnost,
ko pride tvoj visoki gost!

Sosed.

O, saj jaz prav nič ne jezim se;
jezila ti se boš, bojim se!

(Odide.)

Prva soseda

(zamahne z roko za njim).

Le pojdi, pojdi, ti stiskač,
ki treseš že se, če berač
za dar neznamen te poprosi!
Ni čudno, da bogat tako si!

Druga soseda,

(ki se ji medtem približa).

Hehe, kdor stiska, ta ima!

Prva soseda.

A njemu treba ni stiskati;
zemlje, denarja in blaga
ima kot naš graščak bogati
in on po stricu, ki sedaj
povrača se v svoj rojstni kraj,
miljone lahko še dobi
in še bolj se obogati!

Druga soseda.

Kaj, stric njegov, ki je našel
v Ameriki bil zlato žilo,
sedaj bo v našo vas prišel?
Od kod imaš to poročilo?

Prva soseda

Pač tudi ti si čula že,
kar tu otroci govore,
da namreč zlati stric proda
svoj rudnik in se pripelja
domov v kočiji pozlačeni!
Prej pa je sosed rekel meni,
da danes že bo sem došel
in v dom mu stopil znanec dragi.
A da denar njegov imel
hitreje v svoji bi bisagi,
prilizovat se mu je šel...

Druga soseda.

Hehé, tak znanec pozlačeni
bil drag in ljub bi tudi meni!

Prva soseda.

Hm! Ali misliš, da bi jaz
branila se in proč bežala,
če vrgel bi zlata med nas?!
Jaz tudi bi ga pobirala!

Druga soseda.

Pač bi ne bilo to slabó;
pomagano bi nam biló,
ki se s pomanjkanjem borimo
in le težkó denar dobimo!

Prva soseda.

Boji se menda sosed skopi,
da to zares se nam zgodi,
ko bogatin med nas spet stopi,
rojake, znance mladih dni;
pa se podviza mu naproti,
da ga oskube že na poti!

Druga soseda.

Fej, to pa res je zanj grdo!

Prva soseda

(pokaže v stran).

Glej, že otroci se tako
za kruhek morajo truditi,
po gričih in rebreh strmih
za jagodami se plaziti

in daleč v trg nositi jih,
da kak božjak dobijo zanje!

Jurček, Katrica

(prideta medtem po stranski poti v vas in se ustavita. Jurček ima jagode v kozolcu, a Katrica v pletenici).

Jurček.

A danes pa bolj srečen dan je
za naju, ki sva že oba
prodala jih kar tu doma!

Druga sosed.

Kako? Saj polni še obema
posodici sta do vrha!

Jurček.

(pokaže krono).

Poglejte, kaj mi pest objema!
Kar celo krono sosed dal
za jagode je in dejal:
»Zdaj pa jih k nam domov nesita
in moji ženi izročita!«

Prva sosed.

Kje sosed vaju je našel?

Katrica.

Po cesti, ki tja v mesto pelje,
nasproti nama je dospel.

Prva sosed.

Ahá! Na kolodvor odšel je!
Oddajta jagode tedaj
in tam novic vjemita kaj!

Jurček, Katrica

(odideta v sosedovo hišo).

Prva sosed.

Zdaj spet imam več pojasnila:
domov on strica pripelja,
za gosta tega pa rabila
bo žena jagode doma!

(Dalje.)

